

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PRÁVNICKÁ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Plzeň 2015

Andrea Jediná

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

Katedra veřejné správy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Správní rozhodnutí

Předkládá: Andrea Jediná

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Tomáš Louda, CSc.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně pod odborným vedením JUDr. Tomáše Loudy, CSc., a všechny použité prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpala, jsem řádně odcitovala.

V Plzni 30. Března 2015

Podpis autora:

Poděkování:

Touto cestou bych ráda vyjádřila poděkování vedoucímu bakalářské práce JUDr. Tomáši Loudovi, CSc., za odborné vedení, vstřícnost a trpělivost při vypracování bakalářské práce, za cenné rady a připomínky. Dále mé poděkování patří rodině, která mne podporovala po celou dobu mého vysokoškolského studia.

Obsah

1	Úvod	1
2	Správní řízení, správní akt	3
2.1	Vztah mezi správním aktem a rozhodnutím	5
3	Rozhodnutí	6
3.1	Náležitosti rozhodnutí	7
3.1.1	Kompetenční náležitosti	8
3.1.2	Formální náležitosti	8
3.1.3	Obsahové náležitosti	9
3.1.4	Procedurální náležitosti	12
3.2	Lhůty správního rozhodnutí	12
3.2.1	Ochrana před nečinností	13
3.3	Oznámení správního rozhodnutí	14
3.4	Fikce, domněnka, řetězení a subsumpce správního aktu	15
3.5	Správní akty mimo sféru rozhodování o subjektivních právech	16
4	Členění správních aktů	17
4.1	Druhy (formy) správního rozhodnutí	23
4.1.1	Meritorní rozhodnutí	23
4.1.2	Mezitímní rozhodnutí a rozhodnutí v části věci	23
4.1.3	Rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem	23
4.1.4	Usnesení	24
4.1.5	Příkaz	27
4.1.6	Vydání příkazu na místě	28
4.1.7	Vydání dokladu	28
5	Vady správního rozhodnutí	30
5.1	Akty nezákonné či věcně nesprávné	30
5.2	Akty formálně vadné	31
5.3	Presumpce správnosti	31
5.4	Způsob nápravy vad	31
5.5	Nicotnost	32
6	Vlastnosti správního rozhodnutí	35
6.1	Platnost	35
6.2	Právní moc	35
6.3	Účinnost	37

6.4	Vynutitelnost.....	37
6.5	Změna nebo zrušení rozhodnutí.....	38
6.6	Nové rozhodnutí	39
7	Závěr.....	40
8	Resume	42
	Použité zdroje	43

1 Úvod

Správní právo představuje oblast veřejného práva, se kterou se v běžném životě každý z nás setká. Nejčastěji to pro obvyčejného občana bývá například v přestupkovém právu při řešení pokut, nebo v rozkladech a odvoláních se správními orgány.

Správní právo upravuje vztahy „*teré vznikají při výkonu veřejné správy veřejnou správou.*“¹ Obecně tedy upravuje vztahy, které vznikají v souvislosti s výkonem veřejné správy. Správní řízení je upraveno v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, když v jeho ustanovení § 9 zákonodárce charakterizuje správní řízení „*jako postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.*“²

Správní rozhodnutí je výsledkem správního řízení a cílem celého postupu správních orgánů ve správním řízení. Rozhodnutí tak představuje jeden z výsledků činnosti správních orgánů a řadíme jej mezi nejvýznamnější instituty správního práva. Nejen že je výsledkem procesu aplikace práva, ale je i prostředkem pomocí něhož se právo realizuje a kterým jsou abstraktní normy uváděny do života. Správní rozhodnutí můžeme považovat za nejdůležitější činnost veřejné správy.

Správní akt můžeme charakterizovat jako „*výsledek činnosti veřejné správy, který má určité specifické znaky odlišující jej od jiných úkonů činěných veřejnou správou. Jako pojem obecný a jednotící má mnoho společného s pojmem rozhodnutí, který je správním aktem v nejužším slova smyslu.*“³ Správní akt je tedy obecným pojmem, který v sobě zahrnuje mnoho dílčích správních aktů různé povahy. K němuž patří správní rozhodnutí, které na rozdíl od samotného správního aktu v českém právním řádu legální vymezení má. Můžeme jej nalézt

¹ KINDL, M. a kol. *Základy správního práva*. Plzeň: A. Čeněk, 2006, s. 22.

² Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 9.

³ HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*. 3. podstatně rozšířené vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1065.

v ustanovení § 67 odst. 1 správního řádu, § 65 odst. 1 správního řádu nebo i § 101 odst. 1 správního řádu.⁴

V bakalářské práci se pokusím nejdříve blíže specifikovat základní pojem, s nímž pracuji, tj. správní rozhodnutí. V dalších kapitolách jsem se zaměřila na druhy správního rozhodnutí *de lege lata*, vady správních aktů a vlastnosti správních aktů, Mezi ně řadíme platnost, účinnost, právní moc, vynutitelnost, změnu nebo zrušení správního rozhodnutí či vydání nového. Pozornost bude věnována zákonným vymezením, pojetím a vztahem ke správnímu řádu.

Podklady budou vypracovány kompilativní a deskriptivní metodou za použití odborné literatury a zdrojů.

⁴ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

2 Správní řízení, správní akt

Jednou z nejzákladnějších forem činnosti veřejné správy je vydávání správních aktů. Tento proces nazýváme správní řízení, neboli proces, kterým se přijímá určité mocenské autoritativní rozhodnutí. Základem právní úpravy správního řízení je správní řád, jímž je v současné době zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.⁵ Výsledkem činnosti veřejné správy je vždy správní akt. Kindl upozorňuje na skutečnost, že to může platit i naopak. Uvádí, že: „*každé rozhodnutí orgánu veřejné správy je správním aktem (...) správní akt je vždy rozhodnutí orgánu veřejné správy, což znamená, že jim nebude třeba rozsudek soudu nebo smlouva o sdružení uzavřená mezi občany.*“⁶

Dříve než se budeme zabývat jádrem předkládaných podkladů, zaměříme se na samostatné rozhodnutí. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění upravuje výstupy činnosti správního orgánu ve správním řízení. K vydání správního rozhodnutí dochází v tzv. rozhodovacím stádiu správního řízení, které se soustřeďuje na vlastní řešení věci ve formě vydání autoritativního rozhodnutí správního orgánu. Základním typem výstupu činnosti správního orgánu je rozhodnutí a usnesení. Dle Korbela „*se rozhodnutím zpravidla řeší věc jako taková (vyhovuje se žádosti, žádost se zamítá, ukládá se povinnost apod.). Usnesením správní orgán zpravidla činí průběžná opatření, kterými zajišťuje hladký průběh řízení a řeší některé další procesní otázky.*“⁷

Správní akt se někdy označuje jako individuální správní akt, kdy tento akt řeší jen konkrétní případy a musí být vymezena konkrétními znaky a na druhé straně se označuje jako externí správní akt, kdy tento akt je právně závazný pro fyzické a právnické osoby.⁸ Správní akt můžeme charakterizovat jako jednostranný správní úkon, kterým správní úřad řeší právní poměry zákonem stanovených osob. Správní akt je typickou skupinou správních úkonů, kdy se jednostranně rozhoduje o právech a povinnostech osob s bezprostřední právní závazností.

⁵ Zákon č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

⁶ KINDL, Milan; KRAMÁŘ, Květoslav; RAJCHL, Jiří; TELECKÝ, Daniel. *Základy správního práva*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 157.

⁷ KORBEL, F. Rozhodnutí. In ČERNÝ, P. a kol. *Průvodce novým správním řádem*. Praha:Linde, 2006, s. 207.

⁸ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 178.

Pro správní akt jsou pojmově vymezeny znaky:

- jednání příslušného správního úřadu na základě zákona (správní rozhodnutí mohou vydávat jen ty orgány, které k tomu mají danou pravomoc, příslušnost a působnost, aby mohly vydávat konkrétní správní rozhodnutí),
- představují jednostranný projev vůle,
- bezprostřední právní závaznost,
- musí mít formální charakter

Rozhodnutí musí obsahovat výše uvedené znaky, neboť bez nich může být správní akt vadný či nicotný.⁹

Správní akt zasahuje do sféry soukromých práv a povinností dle zákonného ustanovení. Správní akt je výrazem vrchnostenské správy, a buď ukládá nějakou povinnost, nebo k něčemu opravňuje. Typická je zde nerovnost subjektů. Správní akt musí být konkrétní a adresný. Základním požadavkem správního aktu je soulad se zákonem.¹⁰

Správní akt musí splňovat náležitosti:

- *„Kompetenční (hmotněprávní působnost, pravomoc správních orgánů a procesně právní příslušnost k vydání aktu).*
- *Obsahové (projev vůle správního orgánu v konkrétní věci).*
- *Vnější formy (zásadně písemná s výrokovou částí, odůvodněním a poučením).*
- *Procedurální (požadavky při vydávání správního aktu).“¹¹*

Výsledek činnosti správního orgánu je závazný pro subjekty, kterých se dotýká. Rovněž je i vynutitelný.¹² Uvedené charakteristiky správního aktu se odlišují od aktů práva soukromého.

⁹ PIKOLA, Pavel a Viktor JANSÁ. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, s. 58.

¹⁰ HENDRYCH, Dušan, a kol.: *Správní právo*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, s. 194

¹¹ Tamtéž s. 203-208.

¹² HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír: *Správní právo procesní*. 3. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 175.

2.1 Vztah mezi správním aktem a rozhodnutím

Správní akt je obecný pojem, který v sobě zahrnuje dílčí činnosti veřejné správy, které mají odlišnou povahu. Zákodníci se snažili zakotvit pojem „správní akt“ do správního řádu, avšak to se do dnešního dne nepodařilo. Správní akt je tedy pouze abstraktním pojmem a nemá zákonné vymezení.¹³ Správním aktem v nejužším slova smyslu je rozhodnutí, které již legální vymezení má. Jde o právně závazné rozhodnutí orgánu o právech a povinnostech nepodřízených subjektů. V širším slova smyslu jde o závazné akty vydané na základě zákona. Zahrnuje normativní správní akty (obecně závazné předpisy vydané veřejnou správou) a individuální správní akty.

Správní řád vymezuje pojem rozhodnutí jako „*úkon, kterým správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má nebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.*“¹⁴ Obecně lze shrnout, že rozhodnutí je formou správního aktu, mající totožné znaky a vlastnosti, avšak správní akt je nadřazeným pojmem. Rozhodnutí má zvláštní formální a obsahové náležitosti, které jej odlišují od obecného správního aktu. Mezi rozhodnutím a správním aktem panuje vztah speciality.¹⁵

¹³ HENDRYCH, Dušan.: *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, s. 1065.

¹⁴ § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

¹⁵ PRŮCHA, P.: *Správní právo*. 7. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2007, s. 278.

3 Rozhodnutí

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 67 odst. 1 stanoví, že „*rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.*“¹⁶

Tímto aktem se rozhoduje o právech a povinnostech jmenovitě určených osob. Rozhodnutím se práva a povinnosti zakládají, mění nebo ruší nebo se prohlašuje jejich neexistence.¹⁷

Rozhodnutí ve správním právu je ovládáno zásadami, které vychází z Listiny základních práv a svobod či¹⁸ Ústavy České republiky.¹⁹ Jedná se například o článek 2 odst. 3 Ústavy nebo článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Hendrych zmiňuje, že rozhodnutí je výsledkem správního řízení. Svou povahou představuje konkrétní správní akt, který se liší od jiných správních aktů tím, že je výsledkem správního řízení. Každé vydané rozhodnutí se musí opírat o zákonné vymezení. Musí splňovat určité obsahové náležitosti, náležitosti formální aj.²⁰

Rozhodnutí je dáno do kompetence správního či jiného orgánu, který vydává na základě zákona, či v jeho mezích.²¹ Pojem rozhodnutí v sobě dle současné úpravy ve správním řádu skrývá dva významy. Jednak je jím rozhodnutí v širším slova smyslu, sloužící jako označení pro veškeré úkony správního orgánu vydávané ve správním řízení.²²

Vysvětleme si nyní, co znamená pojem správní akt. Správní akt je vždycky nějaké rozhodnutí orgánu veřejné správy. Kindl upozorňuje na skutečnost, že tato samozřejmě neplatí naopak. Jak vysvětluje: „*Totíž ne každé rozhodnutí orgánu veřejné správy je správním aktem... správní akt vždy je rozhodnutí orgánu veřejné správy, což znamená, že jím nebude třeba rozsudek soudu nebo smlouva o*

¹⁶ § 67 odst. správního řádu.

¹⁷ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

¹⁸ Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod

¹⁹ Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

²⁰ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C.H. Beck, 1994, s.233

²¹ HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V.: *Správní právo procesní*. 3. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2010. s. 179.

²² HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 6. vydání. Praha. C.H. Beck, s. 194.

*sdružení uzavřená mezi občany, ale na druhé straně každé rozhodnutí orgánu veřejné správy není správním aktem.*²³ Dá se říci, že správní akt je druhem právně mocenského zásahu do sféry práv a svobod svých adresátů, popř. dalších osob. Jako takový musí být v činnosti správních orgánů či jejich libovůli. Rozhodnutí je tedy akt aplikace práva a jako takový je úkonem, který je vždy odvozen od zákona, se kterým musí být zároveň v souladu.²⁴

Správní orgán nemusí pokaždé vydat rozhodnutí, správní řád upravuje i další způsoby rozhodnutí ve věci, např. příkaz (tzv. zkrácené neboli příkazní řízení). Zvláštní formou příkazu je příkaz vydaný na místě.²⁵ Na příklad rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí mít obsahové a formální náležitosti vyplývající z ustanovení § 85 odst. 1, §85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, požadavky na rozhodnutí v blokovém řízení nelze dovozovat z ustanovení § 47 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).²⁶

3.1 Náležitosti rozhodnutí

Správní rozhodnutí musí obsahovat náležitosti, které lze rozdělit do kategorie kompetenčních, formálních, obsahových a procedurálních. Správní řád v §67 odst. 2 poukazuje na to, že rozhodnutí musí mít formální i obsahové náležitosti. V případě, kdy správní rozhodnutí nebude obsahovat nezbytné náležitosti, považuje se rozhodnutí za vadné. Rozhodnutí se vyhotovuje písemně, pokud zákon nestanoví jinak.²⁷ Formální náležitosti rozhodnutí jsou

²³KINDL, Milan; KRAMÁŘ, Květoslav; RAJCHL, Jiří; TELECKÝ, Daniel. *Základy správního práva*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 157.

²⁴HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 6. vydání. Praha. C. H. Beck, s. 194.

²⁵Tamtéž s. 227-228

²⁶KINDL, Milan; KRAMÁŘ, Květoslav; RAJCHL, Jiří; TELECKÝ, Daniel. *Základy správního práva*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 203.

²⁷To, že správní rozhodnutí není v písemné podobě, ještě neznamená, že neexistuje. Viz k tomu též rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. Zn. 6 A 226/1995, ze dne 22. 2. 1995: „Je tedy třeba lišit především „rozhodnutí správního orgánu“ jako elementární jednotku, kterou správní orgán upravuje způsobem právní moci schopným (a zpravidla, nikoli však vždy také exekvovatelným) určitě právo či povinnost účastníka řízení – povinnost zaplatit pokutu, povinnost uhradit náklady řízení, uděluje státní občanství, uděluje živnostenskou koncesi. Rozhodnutí v tomto smyslu je nehmotnou emanací správního orgánu. K tomu, aby mohlo způsobit právní účinky, je vtěleno s řadou dalších přídatných náležitostí do vnímatelné hmotné formy, za kterou soud považuje „správní akt.“ Správní akt, pro který pozitivní administrativní právo užívá desítky různých výrazů ,koncese, povolení, rozkaz, příkaz, usnesení, nařízení, stavební uzávěra, licence, souhlas, schválení a mnohé další), mimo jiné ovšem také „rozhodnutí.“ Pak je třeba lišit, co se má na mysli, když např. „územní rozhodnutí“ v sobě obsahuje někdy jedno, ale zpravidla několik (nebo i několik desítek) oněch elementárních jednotek, „rozhodnutí“ ve vlastním slova smyslu. Z kontextu je proto třeba vždy si uvědomit, zda je řeč rozhodnutí (ve smyslu „veřejná listina“, „správní akt“) nebo rozhodnutí (ve smyslu „projev správního orgánu, autoritativně zakládající, měnící nebo rušící subjektivní oprávnění či povinnost“) a je třeba mít na paměti, že v praktickém právním životě se oba pojmy zhusta beze zbytku překrývají.“

upraveny v § 69. Obsahové náležitosti rozhodnutí jsou podle § 68 odst. 1 správního řádu, a to výrok, odůvodnění a poučení.²⁸

3.1.1 Kompetenční náležitosti

Kompetenční náležitosti správního aktu vyjadřují zákonem stanovenou hmotněprávní působnost a pravomoc a příslušnost správního orgánu, aby tento akt mohl vydat.²⁹ Jde tedy o to, že správní akt musí být vydán věcně a místně příslušným orgánem, který má v mezích své pravomoci takové akty vydávat a nesmí dojít ke zneužití této pravomoci.³⁰

3.1.2 Formální náležitosti

Rozhodnutí se vyhotovuje v písemné podobě a uvede se označení „rozhodnutí“ pokud zákon nestanoví jinak. V písemném vyhotovení se dále musí uvést:

- Správní orgán, který rozhodnutí vydal
- Datum vyhotovení rozhodnutí
- Jméno a příjmení účastníků řízení
- Číslo jednací
- Otisk úředního razítka³¹
- Jméno, příjmení, funkce či služební číslo oprávněné úřední osoby a podpis ověřené osoby³²

Na žádost účastníka se rozhodnutí může doručit elektronicky, které vyhotoví úřední osoba. Za písemné vyhotovení tiskopisu a i za jeho elektronickou verzi odpovídá. Místo otisku úředního razítka vyjádří tuto skutečnost jen slovy a dokument podepíše svým elektronickým podpisem.³³

²⁸ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

²⁹ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo. 2.*, aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 112

³⁰ PIKOLA, Pavel a Viktor JANSÁ. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, s. 60.

³¹ Viz ustanovení § 6 zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů. „*Razítko, na němž je vyznačen malý státní znak, je kulatého tvaru o průměru 20 mm, 25 mm, 36 mm; malý státní znak je vyobrazen uvnitř kruhu, na jehož obvodu je označení oprávněné osoby, popřípadě i označení její organizační součásti a sídla (dále jen „úřední razítko“). Používá-li oprávněná osoba více úředních razítek, musí tato razítka obsahovat i pořadová čísla. Otisk úředního razítka je jednobarevný. Úřední razítko nesmí obsahovat velký státní znak.*“

³² § 69 správního řádu.

³³ Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů.

Zvláštní právní předpisy mohou stanovit i další náležitosti správních rozhodnutí, kde je důležité poukázat na zvláštní pravidla pro označování písemností vypracovaných orgány obcí a krajů. Tyto pravidla jsou obsažena v ustanoveních zákona o obcích³⁴, zákona o krajích³⁵ a zákona o hlavním městě Praze.³⁶

3.1.3 Obsahové náležitosti

Obsahové náležitosti upravuje zákon 500/2004 Sb., správní řád v § 68. *„Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.“*

a) Výroková část

Výroková část obsahuje autoritativní řešení otázky, která byla předmětem řízení. Ten přiznává účastníkovi určité právo nebo mu stanovuje povinnost, případně deklaruje, že zde určité právo nebo povinnost je či není. Ve výrokové části musí být rovněž uvedena i taková skutečnost, že je správnímu rozhodnutí vyloučen odkladný účinek odvolání. V případě, že bude rozhodnutím uložena povinnost, musí správní orgán stanovit lhůtu

³⁴ Podle ustanovení § 111 zákona obcí platí, že „všechny písemnosti vyhotovené orgánem obce v samostatné působnosti obce se v záhlaví označují uvedením slova „obec“ („město“, „městys“) a názvem obce, městyse nebo města s uvedením orgánu, který písemnost vyhotovil. Všechny písemnosti vyhotovené orgánem obce v přenesené působnosti orgánů obce, s výjimkou nařízení obce, se v záhlaví označují slovy „Obecní úřad“ („Městský úřad“, „Úřad městyse“) s uvedením názvu obce, městyse nebo města. Vypracovávají-li písemnosti odbory obecního (městského) úřadu nebo úřadu městyse, uvede se pod záhlavím též název odboru, který písemnost vyhotovil. Stanoví-li zvláštní zákon jiné označení odboru, uvede se toto označení. Vypracovávají-li písemnosti zvláštní orgány, uvede se v záhlaví „obec“ („město“, „městys“), název obce (města, městyse) a pod ním název zvláštního orgánu, který písemnost vyhotovil.“

³⁵ Podle ustanovení § 70 zákona o krajích „všechny písemnosti vyhotovené orgány kraje týkající se samostatné působnosti se v záhlaví označují názvem kraje s uvedením názvu příslušného orgánu, který písemnost vyhotovil. Všechny písemnosti vyhotovené orgány kraje týkající se přenesené působnosti se v záhlaví označují slovy „Krajský úřad“ s uvedením názvu kraje a současně se uvede i název odboru či zvláštního orgánu, který písemnost vyhotovil. Toto neplatí pro nařízení kraje.“

³⁶ Podle ustanovení § 82 zákona o hlavním městě Praze, „všechny písemnosti vyhotovené orgány hlavního města Prahy se v záhlaví označují uvedením slov „Hlavní město Praha.“ Dále se v záhlaví uvede označení orgánu, který písemnost vyhotovil, a to slovy „Zastupitelstvo hlavního města Prahy“, „Rada hlavního města Prahy“, „Primátor hlavního města Prahy“, s přesným označením odboru nebo „Zvláštní orgán hlavního města Prahy“ s přesným označením druhu zvláštního orgánu. Všechna rozhodnutí vydaná v samostatné působnosti hlavního města Prahy vyhotovená orgány hlavního města Prahy se opatří razítkem s označením „Hlavní město Praha“ s malým znakem hlavního města Prahy, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Všechna rozhodnutí vydaná v přenesené působnosti hlavního města Prahy vyhotovená orgány hlavního města Prahy se opatří razítkem s označením „Hlavní město Praha“ s malým státním znakem.“

plnění. Rozhodnutí musí být pochopitelně vydáno v souladu se zákony.³⁷
„Jedno správní rozhodnutí může obsahovat i několik výroků.“³⁸

Shrneme-li si výrok správního rozhodnutí, musí dále obsahovat:

- „určitě a srozumitelně vyjádřené autoritativní, vrchnostenské rozhodnutí ve věci (úplné či částečné řešení otázky, která je předmětem řízení, a to „ve znění co možná stručném a zřetelném“) s uvedením ustanovení právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, podle nichž bylo rozhodováno, a
- označením hlavních účastníků správního řízení, a to tak, že fyzické osoby označí údaji umožňujícími jejich identifikaci (těmi se dle ustanovení § 18 odst. 2 správního řádu rozumí: jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona), účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označí názvem a sídlem,
- popřípadě též vedlejší ustanovení (tím mohou být podmínka suspensivní či podmínka rezolutivní – *dies a quo* či *ad quem* apod.) či rozhodnutí o povinnosti nahradit náklady řízení (především dle ustanovení § 79 správního řádu).“³⁹

Nejvyšší soud judikoval „výrokovou část“ takto: „Výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn jiným. Neuvede-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení (§ 76 odst. 1 písmeno c) SpŘ). III. Zjistí-li soud k námitce účastníka řízení existenci této vady, správní rozhodnutí z tohoto důvodu zruší.“⁴⁰

b) Odůvodnění

Odůvodnění představuje tu část, která shrnuje výsledky řízení, které vedly správní orgán k předmětnému rozhodnutí. Uvádí zjištěný skutkový stav, důkazy, které vedly k rozhodnutí v dané věci, případně jak správní orgán hodnotil důkazy. Odůvodnění je definováno obligatorně a je

³⁷ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C. H. Beck 1994., s 233

³⁸ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004, s. 38.

³⁹ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004, s. 165.

⁴⁰ NSS: Rozhodnutí č. 1546, Čj. 2 AS 34/2006-73

jednou z hlavních náležitostí.⁴¹ Náležitosti odůvodnění jsou pak vymezeny v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, které stanoví, že „V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“⁴² Rozhodnutí je možné přezkoumat jen v případě, je-li správní rozhodnutí řádně a náležitě odůvodněno. „Uvedené skutečnosti obsažené v odůvodnění správního rozhodnutí slouží účastníkovi řízení v úvaze, zda správní rozhodnutí napadnout opravnými prostředky.“⁴³

c) Poučení o opravném prostředku

Každé rozhodnutí musí obsahovat poučení o opravném prostředku. Poučení obsahuje údaj, zda-li je rozhodnutí konečné, zda-li se lze proti němu odvolat a případně v jaké lhůtě. Je zde i uvedeno od kterého dne se lhůta počítá, který orgán o rozkladu rozhoduje a u kterého orgánu lze odvolání podat. Zákonem stanovených případech, je možné dát proti správnímu rozhodnutí opravný prostředek k soudu. Účastníci o tomto musí být poučeni.⁴⁴

Rozhodnutí vydané dle správního řádu se oznamují účastníkům řízení doručením písemného vyhotovení. Rozhodnutí může být oznámeno také formou ústního vyhlášení, a to v případě, že je účastník přítomen. Den ústního vyhlášení je dnem oznámení, jen pokud se přítomný účastník vzdal nároku na doručení písemného vyhotovení.⁴⁵ Ode dne oznámení začínají běžet lhůty pro podání opravných prostředků.⁴⁶

Rozhodnutí je vykonatelné, „je-li v právní moci, a jestliže uplynula lhůta ke splnění povinnosti. Rozhodnutí ukládající povinnost

⁴¹ § 68 odst. 1 správního řádu.

⁴² § 68 odst. 3 správního řádu.

⁴³ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004.

⁴⁴ HENDRYCH, Dušan a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C.H. Beck, s. 234

⁴⁵ § 72 odst. 2 správního řádu.

⁴⁶ HENDRYCH, Dušan a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C.H. Beck, s. 234

*k plnění je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek, a byla-li stanovena lhůta ke splnění povinnosti, jejím uplynutím.*⁴⁷

Hendrych upozorňuje, že podle správního řádu lze rozeznávat jednak rozhodnutí ve věci (meritorní), kterým dává správní orgán autoritativní stanovisko k projednávané věci, jednak rozhodnutí procesní. Procesní rozhodnutí jsou vydávána k řešení otázek, které vznikají v průběhu řízení (např. uložení pořádkového opatření, rozhodnutí o zastavení řízení, apod.)⁴⁸

3.1.4 Procedurální náležitosti

K rozhodnutí musí správní orgán dospět způsobem předepsanými právními normami. Tyto náležitosti stanoví zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

3.2 Lhůty správního rozhodnutí

V § 6 odst. 1 správního řádu je zakotveno, že jednou ze základních zásad správního řízení je zásada rychlosti. *„Konkrétní provedení se citované zásadě dostává mimo jiné stanovením zákonných pořádkových lhůt pro vydání správního rozhodnutí (§ 71 správního řádu.*⁴⁹

Vydáním rozhodnutí se rozumí:

- předání stejnopisu
- ústní vyhlášení
- vyvěšení na úřední desce
- poznamenání do spisu

Správní orgán musí vydat rozhodnutí bez jakéhokoliv odkladu. Pokud správní orgán nevydá rozhodnutí bezodkladně, je povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, přičemž platí, že lhůta může být prodloužena o dalších 30 dnů, pokud je nutné nařídit ústní jednání, místní šetření, popřípadě, je-li třeba někoho předvolat, nechat předvést nebo doručit veřejnou vyhláškou. V dalším případě může být lhůta prodloužena i o dobu nezbytně nutnou k provedení dožádání.

⁴⁷ § 74 odst. 2 správního řádu.

⁴⁸ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 6. vydání. Praha. C.H. Beck, s. 233-234.

⁴⁹ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 214.

Lhůty pro vydání rozhodnutí nemusí běžet celou dobu, ale mohou být přerušeny. To platí po dobu nezbytně nutnou, kdy správní orgán potřebuje opatřit údaje. V § 6 odst. 2 správního řádu je definováno, že správní orgán postupuje tak, aby osobám tohoto řízení nevznikly zbytečné náklady a dotčené osoby nebyly zatěžovány a správní orgán může požadovat podklady od dotčené osoby, stanovili to právní předpis.

Druhou možností, kdy lhůty neběží, jsou po dobu přerušení řízení a to z důvodů, které nastaly v § 64 správního řádu.

„V případě, že správní orgán nekoná tak, jak by měl a nevydá ve stanovené lhůtě rozhodnutí, porušuje zásady legality a principů dobré správy, které vychází z práva na spravedlivý proces.“⁵⁰

„Nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.“⁵¹

3.2.1 Ochrana před nečinností

Správní orgán má povinnosti každou věc, která je předmětem správního řízení vyřídit včas. Z praxe je však patrné, že ne vždy správní orgán tuto povinnost dodrží, proto se ve správním řádu objevuje institut pro ochranu před nečinností.

Jeho smyslem je zajistit, aby k takové situaci nedocházelo, a v případě, kdy správní rozhodnutí nebylo vydáno ve stanovené lhůtě, aby došlo k nápravě.

Z § 80 odst. 1 správního řádu vyplývá, že pokud správní orgán nevydá rozhodnutí v zákonné lhůtě, nadřízený orgán učiní opatření proti nečinnosti. Opatření proti nečinnosti učiní správní orgán i tam, kde správní orgán nezahájil řízení ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděl.

V případě, kdy řízení už probíhá, ale je z okolností patrné, že příslušný orgán nedodrží stanovenou lhůtu pro rozhodnutí o žádosti nebo zahájí řízení z moci úřední nebo nebude v řízení řádně pokračovat – v těch případech lze proti nečinnosti zasáhnout.

⁵⁰ <https://is.muni.cz>

⁵¹ § 71 odst. 5 správního řádu

„Nadřízený správní orgán může

- *přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí,*
- *usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu,*
- *usnesením pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo*
- *usnesením přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky řízení výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v §71 odst. 3.“⁵²*

3.3 Oznámení správního rozhodnutí

Dnem oznámení rozhodnutí začíná běžet lhůta pro podání odvolání. Zákon výslovně stanoví, že se rozhodnutí účastníkům oznamuje písemným vyhotovením a posléze doručením do vlastních rukou⁵³ (dnem doručením správního rozhodnutí je považováno správní rozhodnutí za oznámené)⁵⁴ nebo ústním vyhlášením, pokud zákon nestanoví jinak. Vzdají-li se všichni účastníci řízení nároku na doručení v písemné formě, zaznamená se rozhodnutí pouze do spisu.⁵⁵

Zákon stanoví i případy, kdy je možno správní rozhodnutí oznámit i jiným způsobem:

- *„doručením na elektronickou adresu (viz ustanovení § 19 odst. 3, odst. 8, odst. 9, § 69 odst. 3 správního řádu) či*
- *doručením veřejnou vyhláškou.(viz ustanovení § 25 správního řádu.“⁵⁶*

⁵² Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, § 80 odst. 4.

⁵³ Viz však též ustanovení § 25 odst. 1 správního řádu. „Osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou. Dále pak v této souvislosti viz ustanovení § 32 správního řádu („Zastoupení na základě zákona a opatrovnictví“), jakož i ustanovení §19 odst. 8 správního řádu: „Písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona, v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána.“

⁵⁴ Viz ovšem ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu „ S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“

⁵⁵ Jak je již uvedeno ve správním řádu, rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě. Nevychotovuje se písemně jen v případech, pokud tak stanoví zákon.

⁵⁶ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 217.

U některých usnesení se týkají zvláštní pravidla:

- usnesení, které se poznamená do spisu, se účastníci vhodným způsobem vyrozumí
- usnesení týkající se příslušnosti správních orgánů, se oznamují správním orgánům.

Vzdají-li se všichni účastníci řízení nároku na doručení písemného vyhotovení správního rozhodnutí, místo písemného vyhotovení rozhodnutí se učiní záznam do spisu.⁵⁷

3.4 Fikce, domněnka, řetězení a subsumpce správního aktu

Fikce vzniká v případě, kdy akt nebyl správním orgánem vydán, zatímco domněnka tehdy, pokud správní orgán tento akt neoznámil. V praxi se rozdíl mezi fikcí a domněnkou stírá.

Obsahově může jít o fikci nebo domněnku pozitivní nebo negativní. V případě, že jde o pozitivní správní akt, musí být vydáno kladné rozhodnutí či vyhovění žádosti. Negativní správní akt nastává, pokud je žádost zamítnuta.⁵⁸

O řetězení a subsumpci hovoříme tehdy, jde-li o situaci, kdy je zapotřebí vydat několik aktů, aby došlo k realizaci určité činnosti. V teorii a praxi zařazujeme mezi vlastnosti i řetězení a subsumpci.

- Řetězení je správní akt, který je vdaný postupně a směřuje přímo vůči adresátovi. Poté co akt nabyl právní moci, žádá adresát o vydání navazujícího správního aktu⁵⁹ (např. vydání stavebního povolení pro úpravy na stavbě která je památkou, kterému předchází správní akt památkového úřadu)⁶⁰

⁵⁷ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 218.

⁵⁸ www.sokrates.cz

⁵⁹ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 116

⁶⁰ PIKOLA, Pavel a Viktor JANSKA. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, s. 64.

- Subsumpce vzniká v případě, kdy je vydán konečný akt, který shrnuje podmiňující správní akty, i správní akty jiných správních orgánů (např. při živnostenských koncesí)⁶¹

3.5 Správní akty mimo sféru rozhodování o subjektivních právech

Je možno rozlišovat správní akty, jimiž se rozhoduje o subjektivních právech a akty ostatní.

Akt, jimž se rozhoduje o právech, je možné napadnout pouze žalobou ve správním soudnictví. „Mezi ostatní akty patří především ty, jimiž se určitému subjektu propůjčuje postavení vykonavatele veřejné správy na jiné kvalifikované veřejnoprávní postavení – delegační akt je označován jako autorizace.“⁶² Autorizaci lze udělit jen na základě zákona. Na její udělení není právní nárok a v případě, že dojde k porušení, je možné ji omezit nebo odejmout. O subjektivní práva nepůjde tedy v případě udělování státního občanství nebo o nakládání s cizí věcí, neboť ložiska nerostů jsou ve vlastnictví státu.

Kindl poukazuje na to, že někdy se správním aktem rozhoduje o subjektivních právech některých subjektů, v jiných případech však nikoliv. Jak uvádí, je tomu tak v případě vyvlastnění, kdy žadatel o vyvlastnění nemá k předmětu vyvlastnění žádné subjektivní právo, neboť toto právo má jejich vlastník.

⁶¹ KINDL, M. a kol. *Základy správního práva*. Plzeň: A. Čeněk, 2006, s. 163.

⁶² www.angličtina-témata-maturita.com

4 Členění správních aktů

1) Podle obsahu se člení na:

a) materiální správní akty- Materiální neboli meritorní rozhodnutí upravuje hmotněprávní postavení adresátů, tj. rozhodnutí ve věci samé.⁶³

„Meritorní rozhodnutí je vrcholem každého správního řízení (jako zákonem stanoveného formalizovaného postupu správního orgánu spočívajícího v rozhodování o právech a povinnostech konkrétních adresátů), jeho nejdůležitějším úkonem, neboť právě k němu každé správní rozhodnutí směřuje. K jeho dosažení jsou vedeny jednotlivé kroky celého správního řízení, za účelem jeho vydání. Je nejen výsledkem, ale přímo účelem celého správního typu.“⁶⁴

Meritorní správní rozhodnutí nemusí vždy představovat poslední krok ve správním řízení. Pokud to umožňuje povaha věci a je-li to účelné, správní orgán může nejprve vydat mezitímní rozhodnutí či rozhodnutí v části věci.⁶⁵ O vydání jednoho z výše uvedených rozhodnutí se může domáhat účastník řízení, a to v rámci ochrany před nečinností správního orgánu upravené v § 80 správního řádu. Konečné meritorní rozhodnutí, které rozhodne o zbytku věci, nastává až v okamžiku, kdy mezitímní rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci nabude právní moci.

Jde-li o meritorní správní rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem, platí pro jeho vydání a přezkum zvláštní pravidla, jež nalezneme v § 149 správního řádu.⁶⁶

b) procesní správní akty- Tento akt upravuje postavení adresáta ve správním řízení.⁶⁷ Jde například o rozhodování o podjatosti účastenství v řízení.⁶⁸

⁶³ PIKOLA, Pavel a Viktor JANSÁ. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, s. 58.

⁶⁴ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004.

⁶⁵ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 182.

⁶⁶ Viz ustanovení § 149 správního řádu: „Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.“

Budeme-li vycházet z uvedeného členění, pozitivně právní úprava rozlišuje meritorní správní rozhodnutí, které označíme jako „rozhodnutí“ a procesní správní rozhodnutí jako „usnesení“. Zákon však odlišení nerespektuje důsledně.

V pozitivně právní úpravě můžeme nalézt též:

- „meritorní správní rozhodnutí označovaná jako „usnesení“ (tak např. v případě, kdy správní orgán dospěje k závěru, že účastník řízení se nedopustil správního deliktu, pro nějž se správní řízení vede, řízení se usnesením dle ustanovení § 66 odst. 2 správního řádu zastaví, ačkoliv takové rozhodnutí je nepochybně rozhodnutím o věci samé, srov. k tomu výslovně ustanovení § 76 odst. 1 zákona o přestupcích), stejně jako
- Procesní správní rozhodnutí označovaná jako „rozhodnutí“ (tak např. Rozhodnutím může správní orgán dle ustanovení § 61 správního řádu nařídit i zrušit předběžné opatření či dle ustanovení § 62 správního řádu pořádkovou pokutu uložit, prominout nebo snížit nebo dle ustanovení § 147 správního řádu rozhodnout o přijetí nebo o uložení povinnosti složit peněžitou nebo nepeněžitou záruku za splnění povinnosti, tzv. kauce).“⁶⁹

2) Podle povahy právních účinků

Největší význam má tohle dělení. Z tohoto hlediska rozlišujeme správní akt konstitutivní a deklaratorní. Názorným příkladem je vznik živnostenského oprávnění podle § 9 a 10 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání. Podle zákona se vznik živnostenského oprávnění liší podle toho, zda jde o živnost koncesovanou nebo ohlašovací. Koncesovaná živnost vzniká při udělení koncese, V tomto případě jde tedy o konstitutivní akt. Ohlašovací vzniká ohlášením, osoba, která ohlašuje, musí splňovat zákonem stanovené podmínky. Nesplňuje-li, nastává situace, kdy živnostenský úřad vydá správní akt, který je deklaratorní povahy, v jehož obsahu je, že živnost nevznikne.⁷⁰

⁶⁷ PIKOLA, Pavel a Viktor JANSÁ. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, s. 58.

⁶⁸ Srov. § 28 odst. 1 resp. § 14 odst. 2 správního řádu

⁶⁹ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 184.

⁷⁰ KINDL, Milan. *Základy správního práva*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, 298 s. Vysokoškolské učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk), s. 142.

a) Konstitutivní rozhodnutí

„Za konstitutivní jsou považovány akty, které působí pro futuro a ex nun a které stanoví, že nadále něco má být.“⁷¹ Tímto aktem se zakládají, mění nebo ruší práva nebo povinnosti osoby nebo osob. Působí tedy do budoucnosti a to až od okamžiku nabití právní moci. Konstitutivním správním rozhodnutím je např. stavební povolení⁷² nebo výše zmiňované rozhodnutí o udělení živnostenské koncese.⁷³

b) Deklaratorní rozhodnutí

„Působnost pro praeterito a ex tunc je považována za znak správních aktů deklaratorních, které zjišťují, že něco již bylo a zůstává i nadále právem.“⁷⁴ Je tedy zřejmé, že působí i do minulosti. Právní účinky tedy nastávají zpětně od okamžiku, kdy správní akt vznikne. Tímto rozhodnutím stvrzují, zjišťují a prohlašují existující či neexistující sporné stavy.⁷⁵

c) Správní akty se smíšenou povahou

Jde o rozhodnutí, kde se určitá osoba dopustila správního deliktu, tudíž jde o deklaratorní správní rozhodnutí a poté je uložena této osobě sankce a v tomto případě jde o správní rozhodnutí konstitutivní.⁷⁶

3) Podle okruhu osob, které správní akt zavazuje

a) Ad personam

Správní akt ad personam zavazuje pouze jmenovitě uvedené osoby, jsou tedy vázány na určitou osobu. Příkladem je přijetí na vysokou školu nebo vydání cestovního pasu.⁷⁷

⁷¹ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012.

⁷² Srov. ustanovení § 66 a násl. Zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷³ Srov. ustanovení § 50 a násl. Zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁴ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 206.

⁷⁵ Hoetzel, J: *Československé správní právo, všeobecná část*. 1. vydání, Praha: Melantrich s. 240

⁷⁶ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012.

⁷⁷ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004, s. 159.

b) Ad rem

Správní akt ad rem se týká určité věci a prostřednictvím této věci určité osoby. Kromě jmenovitě uvedených osob zavazuje také jejich právní nástupce. Skutečno, že správní akt zavazuje i právní nástupce, musí být uvedena v zákoně. Příkladem je stavební povolení nebo kolaudační rozhodnutí. Tento akt lze dělit na externí a interní.⁷⁸

4) Další členění konstitutivních aktů

- a) klasifikace podle trvání účinků aktu. Rozlišují se akty co do účinků neomezené a akty omezené. Trvání některých účinků aktu může být v některých případech výslovně omezeno, což musí přímo vyplývat ze zákona nebo na základě zákona z aktu samotného = rezolutivní časová doložka nebo rezolutivní podmínka. Jinak nebývají správní akty co do trvání svých účinků omezované.
- b) členění podle přínosu obsahu : - mohou svého adresáta k něčemu opravňovat – jsou:
 - k jeho dobru – zvýhodňují jeho právní pozici, názorným příkladem je např. nenároková sociální dávka
 - k jeho tíži – zatíží jeho právní pozici, např. pokuta za spáchání přestupku.⁷⁹
- c) klasifikace podle toho, zda se v důsledku vydání aktu právní pozice jeho adresátů mění či nikoli
 - pozitivní akty – pozice adresáta se aktem mění (jde například o přijetí na vysokou školu)⁸⁰
 - negativní akty – pozice adresáta se aktem nemění (v tomto případě jde o opak pozitivního aktu, tedy o nepřijetí na vysokou školu).

⁷⁸ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004.

⁷⁹ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 110

⁸⁰ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 111.

- d) členění podle toho, zda se při vydání správního aktu uplatňuje správní uvážení či nikoliv – jde o to, zda správní akt bude vydán nebo nebude. Tohle členění je významné pro přezkoumávání zákonnosti správních aktů soudy.⁸¹

5) Podle terminologie

a) Souhlas či schválení

Vykonavatel VS může souhlas vydat nebo jeho vydání odepřít, nemůže však stanovit žádné meze – podmínky výkonu oprávnění, k němuž je vydání souhlasu zapotřebí. Rozdíl je v tom, že souhlas je udělován předběžně a schválení až následně.⁸²

„Na vydání schvalovacího aktu je při splnění stanovených podmínek právní nárok.“⁸³

b) Povolení

K některým činnostem, které nejsou obecně zakázané je zapotřebí povolení vykonavatele VS.⁸⁴ Vykonavatelé VS povolí určitou činnost jen v případě, kdy jsou splněny podmínky. Jsou-li tyto podmínky splněny, nastává právní nárok vydávat.⁸⁵ V povolení mohou být stanoveny meze povolované činnosti – výkonu oprávnění.

c) Koncese

Na její vydání – udělení totiž není právní nárok, je věcí správního uvážení vykonavatele VS, zda je přizná či nikoli. Zákon většinou stanoví určitá hlediska, jakými se má správní úřad při vydávání koncesí řídit

⁸¹ PIKOLA, Pavel a Viktor JANSÁ. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, s. 58.

⁸² Tamtéž str. 59.

⁸³ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 6. vydání. Praha. C.H. Beck, s. 203.

⁸⁴ Tamtéž str. 202.

⁸⁵ PIKOLA, Pavel a Viktor JANSÁ. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, s. 59.

d) Příslib

Má význam pro posílení právní jistoty. Vykonavatel VS se zavazuje vydat souhlas, povolení či koncesi v případě, že žadatel splní v příslibu stanovené hmotněprávní nebo procesní podmínky.⁸⁶

e) Zákazy, nařízení, příkazy, závadné podmínky

Jejich hlavní obsahovou složkou je povinnost, která je ukládána adresátovi. *„Formulace povinnosti v aktu může být obecnější nebo konkrétnější, kdy je obsah povinnosti v aktu podrobně popsán.“⁸⁷*

„Rozdíl mezi souhlasem a povolením je v tom, že musí být stanoveny meze povolované činnosti, které na základě povolení vznikne, zatímco u souhlasu nikoli.“⁸⁸

⁸⁶ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 6. vydání. Praha. C. H. Beck, s. 203.

⁸⁷ Tamtéž str. 203.

⁸⁸ Tamtéž str. 202.

4.1 Druhy (formy) správního rozhodnutí

4.1.1 Meritorní rozhodnutí

Meritorní rozhodnutí je nejdůležitější úkon, ke kterému správní řízení směřuje. Je to rozhodnutí ve věci, která je předmětem řízení. *„K jeho dosažení jsou vedeny jednotlivé kroky celého správního řízení, právě za účelem jeho vydání je zjišťován stav věci, opatřovány potřebné podklady a užívány prostředky k zajištění průběhu a účelu řízení.“*⁸⁹ Meritorní rozhodnutí je takové rozhodnutí správního orgánu, který je zaměřený na naplnění a vlastního účelu správního rozhodnutí, ve kterém se rozhoduje o konkrétních věcech účastníků řízení. Výsledkem celého řízení, je rozhodnutí ve věci neboli vydání individuálního správního aktu.

4.1.2 Mezitímní rozhodnutí a rozhodnutí v části věci

Správní orgán může vydat mezeitímní rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci. Mezeitímní rozhodnutí je rozhodnutí procesní povahy. Je to například rozhodnutí o přerušení lhůty, rozhodnutí o prominutí zmeškané lhůty, atd. V mezeitímním rozhodnutí rozhodne státní orgán o základu věci a to zejména ve sporném řízení. V rozhodnutí v části věci rozhodne správní orgán o právech a povinnostech jen některých účastníků, nebo rozhodne jen o některých právech a povinnostech, o kterých se rozhoduje v řízení. *„Po právní moci mezeitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci správní orgán vydá rozhodnutí, kterým rozhodne o zbytku věci.“*⁹⁰

Účastník se může při vydání mezeitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci domáhat před nečinností.⁹¹

4.1.3 Rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem

*„Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona.“*⁹² Závazné stanovisko samo o sobě nemění, nezakládá ani neruší práva či

⁸⁹ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012.

⁹⁰ § 148 odst. 2 správního řádu.

⁹¹ *„Nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Opatření proti nečinnosti učiní nadřízený správní orgán i tehdy, nezhájí-li příslušný správní orgán řízení ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení řízení z moci úřední.“* (§ 80 správního řádu).

⁹² § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

povinnosti. Nepůsobí přímo na účastníky, působí až prostřednictvím konečného správního rozhodnutí. Pokud se státní orgán dozvěděl, že probíhá řízení, ve kterém má být vydáno závazné stanovisko, přeruší státní orgán usnesením řízení. Lhůty jsou stejné jako pro vydání správního rozhodnutí. Při konečném rozhodnutí vychází správní orgán ze závazného stanoviska, žádosti vyhoví a stanoví případné povinnost, podmínky nebo omezení.⁹³

Závazné stanovisko lze změnit v odvolacím řízení k dovolání účastníka. Lze přezkoumat i samostatné závazné stanovisko nezávisle na rozhodnutí. Děje se tak v přezkumném řízení.⁹⁴

4.1.4 Usnesení

Dle Horzinkové je „*usnesení procesní správní akt, jehož smyslem je chránit práva účastníků a zajistit vyšší právní jistotu.*“⁹⁵ V ustanovení § 76 odst. 1 správního řádu je stanoveno, že v „*případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením.*“⁹⁶ Usnesení bylo zakomponováno do správního řádu, právě zákonem č. 500/2004 Sb., a přineslo novou formu rozhodnutí a nahradilo minulé méně formální úkony.

Usnesení lze vydat bez předchozího řízení správním orgánem v případech ustálené rozhodovací praxe. Účinky usnesení nastávají jeho vydáním.⁹⁷ Usnesení se oznamuje účastníkům ústně nebo doručením písemného vyhotovení usnesení, pokud nestanoví zákon, že se zaznamenává pouze do spisu. Usnesení, které se zaznamenává pouze do spisu, se od standardního usnesení odlišuje tím, že:

- není možné se proti tomuto usnesení odvolat
- usnesení nabývá právní moc okamžikem, jež se poznamená pouze do spisu
- v případě, kdy se usnesení poznamená do spisu, správní orgán může v průběhu řízení změnit novým usnesením (nové usnesení se též poznamená jen do spisu).⁹⁸

⁹³ § 149 správního řádu.

⁹⁴ FOLTAS, Tomáš a Lukáš HLOUCH. *Základy správního procesu*. Brno: Václav Klemm - Vydavatelství a nakladatelství, 2009, s. 145.

⁹⁵ HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V.: *Správní právo procesní*. 2. vydání. Praha. Leges, 2010. s. 171.

⁹⁶ § 76 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

⁹⁷ § 76 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

⁹⁸ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 186.

V případech, že je usnesení zaznamenáno do spisu, musí o tom být účastník řízení vhodným způsobem vyrozuměn. Usnesení obsahuje stejně jako rozhodnutí povinné náležitosti, tedy výrokovou část, odůvodnění a poučení o opravném prostředku.⁹⁹ Proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se oznamuje usnesení. Odvolání však nemá evolutivní účinek. Zákonem je stanoveno, že proti usnesení, které se zaznamenává do spisu a o němž to stanovuje zákon, se nelze odvolat.¹⁰⁰ Proti usnesení jsou přípustné opravné prostředky, pokud to tak stanoví zákon. Usnesení je zvláštním typem řízení, ale vztahují se na něj veškeré formální i obsahové náležitosti rozhodnutí. V praxi správních orgánů se -usnesení využívá například u oznámení o přestupku, u vyloučení osoby z řízení, usnesení o tom, že osoba není účastníkem řízení, usnesení o odepření práva nahlížení do spisu, usnesením o přerušení řízení atd.¹⁰¹ Mezi usnesení patří též exekuční výzva¹⁰² a exekuční příkaz.¹⁰³

Zákon stanoví, kdy správní orgán rozhoduje usnesením. Individuální správní akty, které jsou vydané v souvislosti se správním řízením, mají formu usnesení:

- „určení místní příslušnosti (§11)
- postoupení pro nepřislušnost (§12)
- dožádání (§13)
- rozhodnutí o námitce podjatosti úřední osoby a určení jiné úřední osoby (§14)
- ustanovení tlumočníka nebo prostředníka (§16)

⁹⁹ HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír.: *Správní právo procesní*. 2. vydání. Praha. Leges, 2010, s. 171.

¹⁰⁰ § 76 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

¹⁰¹ HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír.: *Správní právo procesní*. 2. vydání. Praha. Leges, 2010, s. 172.

¹⁰² Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád definuje exekuční výzvu: „Nehrozí-li vážné nebezpečí, že účel exekuce bude zmařen, může exekuční správní orgán před nařízením exekuce vyzvat povinného ke splnění nepeněžitě povinnosti exekuční výzvou a určit mu náhradní lhůtu, v níž má být splněna. Exekuční výzva je vydávána usnesením, které kromě náležitostí uvedených v § 68 obsahuje: označení exekučního titulu, na jehož základě se vydává, vymezení nepeněžitě povinnosti, která má být splněna, údaje o původní lhůtě, ve které měla být nepeněžitá povinnost splněna, a den, k němuž jsou údaje v exekuční výzvě uvedeny, určení náhradní lhůty, v níž má být nepeněžitá povinnost splněna a upozornění, že pokud nebude nepeněžitá povinnost splněna v určené náhradní lhůtě, exekuční správní orgán po marném uplynutí této lhůty nařídí exekuci. Proti exekuční výzvě se nelze odvolat.“

¹⁰³ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád definuje exekuční příkaz: „Exekuční příkaz je usnesením, které kromě náležitostí uvedených v § 68 obsahuje označení exekučního titulu, na jehož základě se vydává, vymezení nepeněžitě povinnosti, která má být splněna, způsob, jakým bude exekuce provedena, věci a práva, které mají být exekucí postiženy, a další údaje, pokud je to potřebné k provedení exekuce. Exekuční příkaz se oznamuje povinnému a dalším osobám, kterým z exekučního příkazu vyplývají povinnosti nebo práva. Proti exekučnímu příkazu se nelze odvolat.“

- rozhodnutí o provedení opravy protokolu (§18)
- rozhodnutí v pochybnostech o tom, zda osoba je, či není účastníkem řízení (§28)
- rozhodnutí v pochybnostech o rozsahu procesní způsobilosti (§29)
- ustanovení opatrovníka (§32, §46)
- uznání úkonů učiněných ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem (§34)
- ustanovení společného zástupce pro účastníky, kteří uplatňují shodný zájem (§35)
- prohlášení, do kdy mohou účastníci činit své návrhy (§36)
- rozhodnutí o odepření nahlížet do spisu nebo jeho části (§38)
- určení lhůty k provedení úkonu a jeho prodloužení (§39)
- prominutí či neprominutí zmeškání úkonu (§41)
- odložení věci (§43)
- rozhodnutí o návrhu účastníka, aby bylo ústní jednání veřejné (§49)
- uložení povinnosti tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení důkazu, aby ji předložil (§53)
- uložení povinnosti vlastníkovi nebo uživateli věci nebo tomu, kdo má věc u sebe, aby ji předložil správnímu orgánu nebo strpěl ohledání věci na místě (§54)
- ustanovení znalce (§56)
- rozhodnutí o předvedení účastníka nebo svědka (§60)
- vykázaní z místa konání úkonu (§63)
- přerušení řízení (§64), přerušení řízení s předstihem žádost (§145), přerušení řízení o výběru žádosti (§146), přerušení řízení o rozhodnutí podmíněném závazným stanoviskem (§149)
- zastavení řízení (§66), zastavení řízení o zjevně právně nepřípustné žádosti (§45), zastavení řízení o odvolání z důvodu zpětvzetí odvolání (§91), zastavení přezkumného řízení (§97), zastavení obnoveného řízení (§102), zastavení exekuce (§115), zastavení řízení s předstihem žádosti (§145), zastavení řízení o žádosti pro nesložení záruky za splnění povinnosti (§147)
- oprava zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí (§70; týká-li se však oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí)

- ochrana před nečinností (§80)
- pozastavení vykonatelnosti nebo jiných právních účinků rozhodnutí přezkoumávaného v rámci přezkumného řízení (95)
- zahájení přezkumného řízení (§96)
- exekuční výzva (§109)
- exekuční příkaz (§111)
- odložení a přerušování exekuce (§113)
- exekuce provedením náhradního výkonu (§119)
- změny v příslušnosti (§131)
- zajištění důkazu (§138)
- společné řízení (§140)¹⁰⁴

4.1.5 Příkaz

Příkaz představuje formu správního rozhodnutí, které je vydané ve zkráceném příkazním řízení. Ten se vydá, pokud správní orgán považuje skutkové zjištění za dostatečné. Příkaz má stejné náležitosti jako správní rozhodnutí a to i poučení o opravném prostředku.¹⁰⁵ „Příkaz nemusí obsahovat odůvodnění, pokud účastník písemně prohlásí, že s uloženou povinností souhlasí.“¹⁰⁶ Příkaz obsahuje poučení, v němž je tedy obsaženo, že si proti příkazu můžeme podat odpor. „Proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu.“¹⁰⁷ Odpor se podává u příslušného správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz se podáním odporu ruší a správní řízení pokračuje normálně. Pokud se proti příkazu odpor nepodá, příkaz se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Vydání je zákonem stanovené, ten však určí rozsah podkladu. „Vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.“¹⁰⁸ Jediným podkladem může být kontrolní protokol, který je vydaný podle zvláštního zákona. Je to například zákon o státní kontrole.¹⁰⁹

¹⁰⁴ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 187-188.

¹⁰⁵ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012.

¹⁰⁶ FOLTAS, Tomáš a Lukáš HLOUCH. *Základy správního procesu*. Brno: Václav Klemm - Vydavatelství a nakladatelství, 2009, s.143.

¹⁰⁷ HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír.: *Správní právo procesní*. 2. vydání. Praha. Leges, 2010. ISBN 978-80-87212-34-9, s. 172

¹⁰⁸ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012.

¹⁰⁹ § 150 správního řádu.

„Příkazní řízení je možno kombinovat s řízením na místě, avšak s tím omezením, že přítomný účastník musí plně uznat důvody k vydání příkazu.“¹¹⁰ Nepřekročí-li částka 10 00 Kč, je možné příkaz uložit na místě.

4.1.6 Vydání příkazu na místě

Vydání příkazu na místě je zvláštní forma příkazu a příkazního řízení, kdy lze vydat příkaz tomu, kdo se zde nachází a to v krátké době. Pokud povinný souhlasí s vydáním příkazu, lze mu příkaz vydat i na místě. „Uznáním těchto důvodů se povinný vzdává práva na opravný prostředek.“¹¹¹ O tom však musí být poučen a to i o uznání důvodů příkazu. Příkaz vydaný na místě má stejné náležitosti jako správní rozhodnutí, odůvodnění lze však nahradit prohlášením. Podepsáním výše uvedeného prohlášení se příkaz stává pravomocným. V případě, že je bezprostředně ohrožen život nebo zdraví, hrozí-li větší škoda na majetku nebo dojde k havárii, lze řízení na místě zahájit a následně uložit povinnost v zákonem stanovených případech.¹¹²

Zákon č. 500/2204 Sb., správní řád uvádí, že pokud je účastník řízení přítomen a uzná důvody vydání příkazu, lze příkaz vydat na místě. Pokud správní orgán uloží účastníkovi povinnosti k nepeněžitému či peněžitému plnění, tuto povinnosti může povinný uskutečnit okamžitě.

4.1.7 Vydání dokladu

Pokud správní orgán zcela vyhoví žádosti o přiznání práva, lze místo písemného rozhodnutí vydat pouze doklad (tomu je např. při vydání zbrojního průkazu dle zákona o zbraních¹¹³ nebo také vydání cestovních pasů dle zákona o cestovních dokladech).¹¹⁴ Vydání dokladu lze zařadit mezi zvláštní ukončení

¹¹⁰FOLTAS, Tomáš a Lukáš HLOUCH. *Základy správního procesu*. Brno: Václav Klemm - Vydavatelství a nakladatelství, 2009, s. 144.

¹¹¹SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012.

¹¹² § 143 správního řádu.

¹¹³ Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zák. č. 320/2002 Sb., zák. č. 227/2003 Sb., zák. č. 228/2003 Sb., zák. č. 537/2004 Sb.

¹¹⁴ Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění zák. č. 217/2002 Sb., zák. č. 320/2002 Sb., zák. č. 539/2004 Sb., zák. č. 559/2004 Sb. K tomu viz též

správního řízení. „Doklad představuje charakter deklaratorního správního aktu.“¹¹⁵ O vydání dokladu se učiní záznam do spisu. Nabytí rozhodnutí právní moci a právních úkonů vzniká dnem převzetí dokladu účastníkem. Doklad pozbývá platnosti, dojde-li ke zrušení rozhodnutí poté, co nabylo právní moci.¹¹⁶

Nelze zapomínat na to, že rozhodnutí o věci, které je předmětem správního řízení, nemusí být vždy výsledkem jednostranného autoritativního aktu. V případech, kdy jde o sporné řízení, které se vyznačuje tím, že strany si odporují – může správní řízení skončit smírem.¹¹⁷ Jestliže odporuje právním předpisům, správní orgán smír neschválí.¹¹⁸

Jurníková, J. a kol.: Správní právo – zvláštní část. 5. Doplněné vydání. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2004, s. 31 a násl.

¹¹⁵ § 151 správního řádu.

¹¹⁶ HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír.: *Správní právo procesní*. 2. vydání. Praha. Leges, 2010, s. 171.

¹¹⁷ Srov. ustanovení § 141 odst. 8 správního řádu.

¹¹⁸ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád); ve znění zák. č. 29/2000 Sb., zák. č. 227/2000 Sb., zák. č. 226/2002 Sb.

5 Vady správního rozhodnutí

Pokud správní akt nemá veškeré náležitosti je vadný. Může při tom jít o:

- rozhodnutí nezákonná
- rozhodnutí věcně nesprávná
- rozhodnutí formálně vadná¹¹⁹

Správní akty mohou být vadné z mnoha důvodů a to zejména v nedostatku kompetence, vady při vydávání, nedostatky nebo nepřesnosti v písemném vyhotovení a jiné. V běžném životě se tedy nestane, že stavební úřad bude rozhodovat o rozvodu či děkan fakulty nebude rozhodovat o vypuštění odpadních vod.¹²⁰

U správních aktů platí presumpce správnosti. Správní akt je tedy bezvadný, pokud zákon nestanoví opak (zrušením nebo změnou).

Vadné správní akty lze členit podle toho, které náležitosti byly porušeny, účelnější je rozdělení vadných aktů podle závažnosti a charakteru vad.¹²¹

5.1 Akty nezákonné či věcně nesprávné

U těchto aktů je potřeba, aby došlo k jejich nápravě a to buď změnou, nebo zrušením takového aktu. Je třeba rozlišit, zda je o akt nezákonný nebo věcně nesprávný.

- a) Nezákonné akty – jde o takové akty, které jsou v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem.¹²² Správní orgány z moci úřední, ovšem s přihlédnutím k plynutí času a k ochraně práv nabytých v dobré víře, musí takový akt změnit nebo zrušit. Před právní mocí tak učiní téměř vždy výlučně k podnětu adresáta, po právní moci pomocí přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení. Nezákonnost může spočívat i ve vadách řízení, k nim se však přihlíží jen tehdy, pokud vady řízení mohou mít vliv na zákonnost obsahu daného aktu.
- b) Věcně nesprávné akty – jde o takový akt, při jehož vydání správní orgán nesprávně použil správní uvážení. Tam, kde správní uvážení nepřicházelo v úvahu nelze hovořit o věcné nesprávnosti aktu. Z důvodu věcné

¹¹⁹ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 118.

¹²⁰ KINDL, Milan. *Základy správního práva*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, s. 151.

¹²¹ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C. H. Beck, s. 209.

¹²² Tamtéž s. 209.

nesprávnosti může správní akty napadnout pouze jejich adresát a to prostřednictvím odvolání či rozkladu (jiného opravného prostředku).¹²³
Ve správním soudnictví nelze tuto vadu přezkoumat.¹²⁴

5.2 Akty formálně vadné

Jde o určité formální nedostatky, které představují chyby v psaní, počtech a jiné nesprávnosti v písemném vyhotovení aktu. Správní řád v § 70 mluví o zřejmých nesprávnostech¹²⁵, může jít tedy o chyby v počtech. Tyto formální nedostatky jsou odstranitelné tak, že je provedena oprava aktu a není třeba akt měnit nebo rušit.¹²⁶ Kindl uvádí případ, kdy úřad práce přizná uchazeči částku 1500 korun jedné dávky a 1200 korun jiné dávky, kde součet dává 3 800 korun namísto 3 700 korun. V tomto případě jde jen o chybu v počtech, tudíž tato chyba je odstranitelná.

5.3 Presumpce správnosti

V tomto bodě bych ráda zdůraznila, že na správní akty se vztahuje presumpce správnosti. Na vadný správní akt se hledí jako na bezvadný, pokud není úředně shledán opak. To má prozatím za následek rovnost vadných či bezvadných správních aktů.¹²⁷ K nápravě aktu je tedy třeba vyvolat úřední postup, pokud v něm není určeno, že akt je vadný, je třeba na něj hledět jako na bezvadný.

5.4 Způsob nápravy vad

Změnou nebo zrušením aktu, lze dosáhnout nápravy vad. Mezi způsoby nápravy vad náleží i sistace, kdy jde o pozastavení činnosti a bezprocedurální oprava aktu.

Vadné správní akty lze napravit prostřednictvím:

- „konverze aktu,

¹²³ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 119

¹²⁴ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C. H. Beck, s. 210.

¹²⁵ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád mluví o zřejmých nesprávnostech: „*Opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moc přední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.*“

¹²⁶ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 118.

¹²⁷ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C. H. Beck, s. 225.

- konvalidace aktu,
- ratihabice aktu¹²⁸

„Konverze znamená, že jde o akt, který je vadný jako určitý správní akt, a nebyl vadný jako jiný. Konvalidace aktu je automatické zhojení vad v důsledku určitých právních skutečností, které nastanou dodatečně. Ratihabice je dodatečné schválení vadného správního aktu.“¹²⁹

5.5 Nicotnost

Nicotnost je zapotřebí odlišit od vadných správních aktů - nicotnost, neexistenci. Nulita nastává v důsledku některých vad, které způsobují, že již vůbec nelze o aktu hovořit – jde o paakt, nulitu nelze zhojit plynutím času.

Nulitní akt není nikdo povinen respektovat, nevede ke vzniku žádných práv a povinností, k zásahu do práv a povinností subjektů může dojít pouze tak, že někdo bude považovat nulitní akt za bezvadný správní akt a bude se podle něj řídit. (pak nastupuje odpovědnost státu za nezákonné rozhodnutí).¹³⁰

„Například pokud stavební úřad rozvede manželství, pak rozhodoval o věci, který vůbec není v pravomoci správních úřadů, ale je v pravomoci soudu. Takové rozhodnutí by vůbec nebylo správním aktem, bylo by nicotným (nulitním) správním úkonem.“¹³¹

Staša konstruoval důvody nicotnost, nulita nastává zpravidla v důsledku:

- a) nedostatek právního podkladu pro vydání správního aktu
- b) nedostatek pravomoci k vydání správního aktu = řešení určité otázky není v pravomoci VS, ale jiných orgánů např. soudů
- c) nejtěžší vady příslušnosti - absolutní věcná nepříslušnost a v řízení týkajícího se nemovitosti, též absolutní místní nepříslušnost
- d) absolutní nedostatek formy vůle vykonavatele VS – jde např. o ústní vydání aktu, kde tato možnost nevyplývá ze zákona, nebo nedostatek

¹²⁸ Tamtéž s. 212.

¹²⁹ Tamtéž s. 212.

¹³⁰ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, s. 120

¹³¹ KINDL, Milan. *Základy správního práva*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, s. 152.

formy předepsaného dokumentu, nebo jiným úkonem který nemá náležitosti rozhodnutí = uložení povinnosti dopisem.

- e) absolutní omyl v osobě adresáta – u nás první po roce 1991 judikovaný důvod nulity. Spočívá v tom, že správní akt je adresován něčemu, co není osobou v právní slova smyslu a není způsobilé mít práva a povinnosti.
- f) neexistence skutkového základu, která způsobuje bezobsažnost -
- g) požadavek trestného plnění = vykonavatel VS ukládá někomu jednání, které by naplňovalo skutkovou podstatu trestného činu, nebo správního deliktu. Nepůjde naopak o jiné případy, kdy plněním vznikne někomu škoda.
- h) požadavek plnění fakticky nemožného = možnost, či nemožnost je nutné posuzovat v čase, ve vztahu k adresátům aktu, ve vztahu ke skutečnosti zda o ní mohl vykonavatel VS vědět.
- i) neurčitost či nesmyslnost projevu vůle = nebude zřejmé, kdo je původcem aktu nebo jeho adresátem, jaký je obsah aktu, závažný logický rozpor.
- j) neexistence vůle orgánu veřejné správy - např. vydání aktu vynuceného násilím¹³²

Lze ale teoreticky uvažovat i o obecném důvodu nulity, které spočívá v tom, že akt trpí velmi závažnými vadami, které jsou na první pohled každému zřejmé.

Od nulity je třeba odlišovat případy nezákonného aktu, který byl dosažen trestným činem – zejména úpadkem.

V praxi nemusí být speciální důvody nulity každému vždy zřejmé, riziko, které vyplývá z toho, že někdo bude považovat ve skutečnosti bezvadný správní akt, za nulitní nese takový subjekt sám. Tomu se lze bránit pouze tím, 1) - že se podají opravné prostředky jako by šlo o vadný správní akt, po přezkoumání bude akt zrušen nebo změněn, anebo tím, 2) - že se žádá o vydání deklaratorního nálezu, že jde o případ nulity, ve správním řízení je dnes u nás tento postup možný pouze v několika případech podle zákona o správě daní a poplatků.

„Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen

¹³²Podrob. Srov. STAŠA, J. 2006, s. 213

„rozhodnutí“) může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“¹³³

¹³³ VOPÁLKA, Vladimír. *Soudní řád správní: komentář*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2004, s. 147 §65 odst. 1 soudní řád správní.

6 Vlastnosti správního rozhodnutí

Pokud má správní rozhodnutí naplnit účel, pro který byl vydán, musí mít určité vlastnosti zaručující působení navenek. Mezi tyto vlastnosti řadíme, tak jak bylo zmíněno v úvodu, platnost, účinnost, právní moc, vynutitelnost, změnu nebo zrušení správního rozhodnutí, či vydání nového správního rozhodnutí. Základním vlastnostem se nyní budeme věnovat v jednotlivých podkapitolách.

6.1 Platnost

Aby bylo rozhodnutí platné, musí správní orgán učinit projev vůle bez zbytečného odkladu vůči svým adresátům. Dle ustanovení § 71 odst. 2 správního řádu je rozhodnutí vydáno předáním stejnopisu k doručení, ústním vyhlášením vyvěšením na úřední desce nebo poznamenáním usnesení do spisu. Toto rozhodnutí se oznamuje doručením do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Podmínkou vzniku dalších jeho vlastností je právě platnost rozhodnutí. Pokud rozhodnutí není platné nebo pozbude platnosti, nemůže ani nabýt právní moci nebo se stát vykonatelným.¹³⁴ Tudiž je správní rozhodnutí často spjato s termínem „vydání“ správního rozhodnutí (platné rozhodnutí je takové rozhodnutí, které bylo vydáno).¹³⁵ „K platnosti nestačí, že správní orgán formuloval svoji vůli, ale dosud ji neprojevil (...) o platnosti nelze hovořit v případě, kdy projev vůle trpí takovými vadami, že jde o nulitu, tedy o případ, kdy správní akt vlastně vůbec nevznikl.“¹³⁶

Platnost může zaniknout zrušením nebo uplynutím času.

Platnost správního rozhodnutí je i v praxi velmi důležitá, neboť je nezbytným předpokladem jeho právní moci, účinnosti, vykonatelnosti. Protože takové správní rozhodnutí, které není platné, nemůže být pravomocné ani vykonatelné.¹³⁷

6.2 Právní moc

Povaha a účel rozhodnutí vyžaduje, aby se řízení neprotahovalo neomezeně, ale aby se vytvořil stanovenou cestou stav, který je zásadně závazný a nezměnitelný. Takový stav označujeme jako právní moc rozhodnutí.

¹³⁴ ČERNÝ, P. a kol. *Průvodce novým správním řádem*. Praha: Linde, 2006, s. 225 – 227.

¹³⁵ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 219.

¹³⁶ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha. C. H. Beck, s. 98.

¹³⁷ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 219.

Rozhodnutí se stává pravomocné, když proti němu není již možný řádný opravný prostředek v normální instanční cestě. Tímto řádným opravným prostředkem je lege lata odvolání a rozklad. Někdy tento stav označujeme jako procesní právní moc. V souladu s ustanovením § 73 odst. 1 je v právní moci takové rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nebylo podáno odvolání. Jak bylo zmíněno, je to takové rozhodnutí, proti kterému se nemůže nikdo z účastníků odvolat nebo podat rozklad či odpor.¹³⁸

V první řadě je důležité zdůraznit, že oznámení správního rozhodnutí je podmíněno zákonem stanoveným způsobem, což znamená, že rozhodnutí, které nebylo řádným způsobem oznámeno, nenabývá právní moci.¹³⁹ Usnesení, které se zaznamená do spisu, nabývá právní moci okamžikem tohoto úkonu, tedy poznamenáním do spisu.¹⁴⁰

Stav, že není přípustný další řádný opravný prostředek, nastává, pokud je to právním předpisem podání řádného opravného prostředku vyloučeno (zákon takový prostředek vylučuje či oprávněný se práva podat opravný prostředek výslovně vzdal, apod.).

Pravomocné rozhodnutí může být zrušeno, popř. změněno na podkladě mimořádného opravného prostředku, který právní předpis připouští (např. dovolání, obnova řízení).

V některých případech zákon připouští k povaze věci, aby bez ohledu na právní moc orgán, který rozhodnutí vydal, je sám zrušil. Účinky závaznosti se zpravidla projevují nejen vůči účastníkům řízení a jiným státním orgánům, ale někdy také vůči i jiným osobám.

„Právní moc správního aktu zaniká spolu s jeho platností. Účinky právní moci pominou rovněž v případě, že správní úřad promine zmeškání odvolání nebo rozkladu.“¹⁴¹

Pravomocné správní rozhodnutí je závazné

- pro účastníky správního řízení
- pro všechny správní orgány¹⁴²

¹³⁸ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. Obecná část. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, s. 100.

¹³⁹ VOPÁLKA, Vladimír. *Soudní řád správní: komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, xi, 327 s. Komentované zákony (C. H. Beck). s. 152.

¹⁴⁰ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004, s. 178.

¹⁴¹ HENDRYCH, op. cit., s. 100.

6.3 Účinnost

Jak uvádí Hendrych: „*Účinný je ten správní akt, který již způsobuje zamýšlené právní důsledky*“¹⁴³ a následně tento odborník vyjasňuje, že u konstitutivních správních aktů účinnost znamená, že:

- přiznává-li správní akt nějaké oprávnění, je již možno je po právu vykonat,
- ukládá-li správní akt nějakou povinnost, je již nutno tuto plnit

Např. na základě pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu na základě stavebního povolení, může osoba zahájit stavbu. Jejím předpokladem je právní moc.¹⁴⁴

U deklaratorních správních aktů lze účinností rozumět stav, kdy autoritativní potvrzení právních poměrů již působí navenek. Podmínkou účinnosti je však právní moc. Účinnost může nastat ale i spolu s právní mocí nebo až po právní moci. Výjimku tvoří předběžná účinnost, kterou by měl výslovně umožňovat zákon.¹⁴⁵

Není bez zajímavosti, že například u opravňujících rozhodnutí může ze zákona výjimečně vyplývat možnost retroaktivity (zpětné účinnosti). Účinnost zaniká spolu s platností, uplynutím času, splněním podmínek nebo novým rozhodnutím, pochopitelně smrtí nebo zánikem adresáta. Pochopitelně vzdát se svého práva může oprávněná osoba.

6.4 Vynutitelnost

Vynutitelnost běžně označujeme jako vykonatelnost. Je zřejmé, že tento pojem lze užívat ve dvojitým slova smyslu. Nejdříve vyjadřuje možnost uskutečnit rozhodnutí – tj. realizovat v něm stanovené právní následky.

Za druhé je vynutitelnost vlastností správního rozhodnutí, které umožňuje nucený výkon za předpokladu, kdy nedochází k dobrovolnému splnění uložených povinností. Předpokladem vynutitelnosti je tedy účinnost správního aktu a dále uplynutí lhůty k nějakému plnění. Pokud taková lhůta nebyla správním aktem

¹⁴² SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, s. 221.

¹⁴³ HENDRYCH, op. cit., s. 103

¹⁴⁴ Vykonatelnost správního aktu v tomto pojetí, se někdy pojímá jako vlastnost správního aktu. Např. J. Staša mluví o účinnosti správního aktu (s. 225) a uvádí: „*Účinný je správní akt, který již způsobuje zamýšlené právní důsledky.*“

¹⁴⁵ HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 6. vydání. Praha. C.H. Beck.

stanovena, je rozhodnutí vynutitelné až po marném uplynutí lhůty dodatečně stanovené.¹⁴⁶

Vykonatelnost v užším slova smyslu je typická u rozhodnutí, která ukládají povinnosti. Za předpokladu, že rozhodnutí povinnost neukládá, rozumí se vykonatelností jeho účinnost. Zákonodárce v ustanovení § 74 odst. 1 uvozuje: „Rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci nebo pozdějším dnem, který je v jeho výrokové části uveden. Rozhodnutí je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek.“ Stejně tak druhý odstavec stejného ustanovení hovoří o tom, že rozhodnutí ukládající povinnost k plnění je vykonatelné, je-li v právní moci, a jestliže uplynula lhůta ke splnění povinnosti.¹⁴⁷

Pokud lhůty uplynou a rozhodnutí nabude právní moci, je možno toto vykonat. Lze je vymáhat správní nebo také soudní exekucí.

Podle ustanovení § 75 správního řádu s vlastnostmi správních rozhodnutí souvisí i doložka právní moci a doložka vykonatelnost. Doložka právní moci či vykonatelnosti opatří písemné vyhotovení rozhodnutí a stejnopis rozhodnutí, jež byl účastníkovi doručen. V případě, že dojde k chybnému vyznačení doložky právní moci nebo vykonatelnosti je správní orgán povinen informovat ty osoby, jimž předmětné doložky vyznačil.¹⁴⁸

6.5 Změna nebo zrušení rozhodnutí

Je obecně známo, že zrušit nebo změnit rozhodnutí nelze po jeho právní moci.

Změnit pravomocné správní rozhodnutí může z důvodu nezákonnosti ve správním řízení nadřízený správní úřad (příp. i správní úřad vydávající). U nezákonných rozhodnutí připouští výjimky zákon. Pouze v zákonem stanovených případech může dojít k vydání nového rozhodnutí i po jeho právní moci.

Ke *zrušení* pravomocného správního rozhodnutí dochází ze zákona v případě nového rozhodnutí ve věci v rámci obnovy správního řízení. Můžeme shrnout, že zrušit lze pravomocné správní rozhodnutí z důvodu:

- nezákonnosti ve správním řízení nadřízeným správním úřadem

¹⁴⁶ HENDRYCH, op. cit., s. 104.

¹⁴⁷ § 74 odst. 1 a 2 správního řádu.

¹⁴⁸ SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004, s. 181.

- nezákonnosti soud při výkonu správního soudnictví
- v rámci ústavní stížnosti Ústavním soudem pro porušení základních práv a svobod.¹⁴⁹

6.6 Nové rozhodnutí

Další vlastností správního rozhodnutí je vydání nového rozhodnutí v pravomocně skončené věci. V tomto případě původní rozhodnutí řeší jiným způsobem právní poměry účastníka. Za pozornost zde stojí skutečnost, že původní i nové rozhodnutí vedle sebe existují, ale pozbývá účinnosti to původní.

Odborná právní literatura si v této souvislosti všímá následujících právních institutů:

- *„výhrada nového rozhodnutí při změně vnějších okolností,*
- *odnětí přiznaného oprávnění,*
- *prominutí uložené povinnosti,*
- *upřesnění obsahu správního aktu.*“¹⁵⁰

U pozitivního správního rozhodnutí mění nové správní rozhodnutí oprávnění přiznaná nebo povinnosti uložené původním správním aktem. U negativních správních aktů platí až na výjimky, že zamítnutí žádosti nemůže předurčit další rozhodnutí ve věci, protože je možné později nové žádosti vyhovět.¹⁵¹

¹⁴⁹ HENDRYCH, op. cit., s. 100.

¹⁵⁰ HENDRYCH, op. cit., s. 101.

¹⁵¹ HENDRYCH, op. cit., s. 102

7 Závěr

V úvodní kapitole bakalářské práce jsem se zaměřila na vymezení pojmu správní řízení a správní akt. Proces vydávání správních rozhodnutí je jednou z nejdůležitějších forem realizace veřejné správy. Správní orgány jsou vybaveny pravomocí k jejich vydávání. Aby je mohli vydávat a vydávání nebylo svévolné, tak zákon poskytuje návod, jak postupovat při správním řízení a vydávání správního rozhodnutí. Výsledkem správního orgánu je obecně správní akt, který dělíme na rozhodnutí a usnesení.

V další kapitole jsem se zaměřila na rozhodnutí jako takové. Z toho důvodu, jsem se v úvodní části zabývala obecným pojmem „správní rozhodnutí.“ Správní rozhodnutí bylo představeno rovněž jako správní akt. Definice správního rozhodnutí byla popsána *de lege lata*, tedy tak, jak ji vymezuje platný správní řád. Rozhodnutí musí splňovat veškeré náležitosti a to jak formální, tak i obsahové. Důležité jsou i zmiňované lhůty správního rozhodnutí, které musí správní orgán vydat bez jakéhokoliv odkladu.

Na ni navazuje členění správních aktů, kde největší význam je kladen rozhodnutí, které se člení podle povahy právních účinků. V tomto případě jde o konstitutivní a deklaratorní rozhodnutí.

Správní rozhodnutí má i zvláštní druhy (formy) správního rozhodnutí, kterými jsou meritorní rozhodnutí, které je vrcholem každého správního řízení. Umožňuje-li to povaha věci, správní orgán může nejprve vydat mezitímní rozhodnutí, mezitímní rozhodnutí v části věci a konečně i meritorní správní rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem. Mezi zvláštní formy meritorního správního rozhodnutí patří příkaz a doklad.

V předposlední kapitole jsem kladla důraz na vady správního rozhodnutí. V případě, že správní akt nemá veškeré náležitosti, je považován za vadný. U správních aktů, je potřeba rozlišit o jaké vady jde. Jde-li jen o formální nedostatky, které představují chyby v psaní nebo například chyby v počtech, jde o akty formálně vadné. Chyba u těchto aktů je odstranitelná. Jde-li však o akty nezákonné či věcně nesprávné, je třeba u těchto aktů, aby došlo k nápravě, provést změnu, nebo zrušení.

V šesté kapitole jsem se zabývala problematikou základních vlastností správního rozhodnutí. Cílem bylo popsat základní vlastnosti, a to platnosti, účinnosti, právní moc, vynutitelnost, změnu či zrušení a vydání nového správního rozhodnutí.

Cílem této bakalářské práce bylo vytvořit přehled poznatků, které se týkají správního rozhodnutí a to zejména z hlediska teoretického.

8 Resume

The process of issuing administrative decisions is one of the most important forms of the implementation of public administration. Administrative bodies have competence to issue these decisions. The Act provides instructions, in order to issuance was not arbitrary, how to proceed with administrative procedure and issuance administrative decision. The result of administrative procedure is the act, which is divided into a decision and a resolution.

The Act provides requirements, which must be included in every decision to be flawless. These are formal and content requirements. The decision contains propositional part, justification and instruction for participants. These requirements, compliance with procedure set by an act and respecting fundamental principles of administrative procedure guarantee legality, validity and effectiveness of issued decision. Time limits for issuing decision and method of notification this administrative decision are also given by an Act. The administrative body is under the obligation to issue a decision without useless delay. If it can not be issue without delay, the administrative body is obliged to issue a decision within 30 days after initiation of administrative procedure.

In this thesis there were identified different division of administrative decisions. Fundamental importance has division into constitutive and declaratory decisions.

The present bachelor thesis deals with problem of defects in administrative decisions and basic characteristics of these decisions. The aim was to describe defects in administrative decisions, such as defect in case of using administrative consideration, defects which make decision illegal and triviality of decisions. The next aim of this thesis was to describe basic characteristics, it means validity, effectiveness, legal force, enforceability, change or cancel and issuance of a new administrative decision.

Použité zdroje

Odborné publikace a učebnice:

ČERNÝ, P. a kol. *Průvodce novým správním řádem*. Praha: Linde, 2006. ISBN 80-7201-600-8.

FOLTAS, Tomáš a Lukáš HLOUCH. *Základy správního procesu*. Brno: Václav Klemm - Vydavatelství a nakladatelství, 2009, 239 s. ISBN 978-80-904083-1-9.

HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*. 3. podstatně rozšířené vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. ISBN 978-80-7400-059-1.

HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo. Obecná část*. 6. vydání. Praha. C.H.Beck, ISBN 80-7179-442-2.

HENDRYCH, D. a kol. *Správní právo*. 4. doplněné vydání. Praha: C. H. Beck, 1994. ISBN 80-7179-470-8.

HENDRYCH, D. a kol.: *Správní právo*. 6. vydání, Praha: C. H. Beck, 1994. ISBN 80-7179-470-8

Hoetzel, J: *Československé správní právo, všeobecní část*. 1.vydání, Praha: Melantrich

HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V.: *Správní právo procesní*. 3. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2010. ISBN 978-80-87212-34-9.

HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír.: *Správní právo procesní*. 2. vydání. Praha. Leges, 2010. ISBN 978-80-87212-34-9

KINDL, M. a kol. *Základy správního práva*. Plzeň: A. Čeněk, 2006. ISBN ISBN 80-7380-011-X.

KINDL, Milan. *Základy správního práva*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, 298 s. Vysokoškolské učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). ISBN 978-80-7380-190-8.

KORBEL, F. *Rozhodnutí*. In ČERNÝ, P. a kol. *Průvodce novým správním řádem*. Praha: Linde, 2006. ISBN 80-7201-600-8.

PIKOLA, Pavel a Viktor JANSKA. *Správní právo prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta, 2008, 113 s. ISBN 978-80-213-1819-9.

PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 8., dopl. a aktualiz. vyd., (V nakl. Doplněk 3.). Brno: Doplněk, 2012, 427 s. ISBN 978-80-7239-281-0.

PRŮCHA, P.: *Správní právo*. 7. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2007, ISBN 80-7179-470-8.

SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA a Stanislav KADEČKA. *Správní právo - procesní část: multimediální učební text*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2004, 60 s. ISBN 80-210-3577-3.

SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012, 386 s. ISBN 978-80-7380-414-5.

SKULOVÁ, Soňa, Petr PRŮCHA, Petr HAVLAN a Stanislav KADEČKA. *Správní právo procesní*. 1. vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2005, 279 s. ISBN 80-86861-53-81.

SKULOVÁ, Soňa, a kol.: *Správní právo procesní*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008. ISBN 978-80-7380-110-6.

SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 2., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, 463 s. ISBN 978-80-7357-382-9.

VOPÁLKA, Vladimír. *Soudní řád správní: komentář*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2004, xi, 327 s. Komentované zákony (C.H. Beck). ISBN 80-7179-864-9.

Právní předpisy:

Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod.

.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád); ve znění zák. č. 29/2000 Sb., zák. č. 227/2000 Sb., zák. č. 226/2002 Sb.

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zák. č. 320/2002 Sb., zák. č. 227/2003 Sb., zák. č. 228/2003 Sb., zák. č. 537/2004 Sb.

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů.

Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Judikatura:

NSS:Rozhodnutí č. 1546 <http://www.nssoud.cz/main.aspx?cls=SbirkaVetyList&ID=21669>

[on-line 16-03-2014]

NSS: Rozhodnutí č. 1546, Čj. 2 AS 34/2006-73

Rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. Zn. 6 A 226/1995, ze dne 22. 2. 1995:

Internetové zdroje:

www.judikaty.cz

www.anglictina-temata-maturita.com

www.is.muni.cz

www.nssoud.cz

www.socrates.cz